

Folkeskolelærer og praktiklærer Karen Sophie Esbjerg (1955-2010)

Peter Esbjerg, gift med Karen Sophie Esbjerg fra 1988, fortæller:

Et aktivt liv

Karen Sophie Esbjerg er født i Tyrstrup ved Christiansfeldt i 1955 som Karen Lindstrøm Svendsen og er datter af Magne og Anne-Grete Svendsen, som også ligger begravet i familiegravstedet.

Kort efter fødslen flyttede familien til Hans Jacobsvej 5 i Ribe, hvor hun blev døbt i Ribe Domkirke. I begyndelsen af 1960'erne flyttede familien til Bispegade, men efter faderens død i 1972 flyttede den tilbage til Hans Jacobsvej; denne gang i nr. 2.

I 1972-73 var Karen en pair pige hos en familie i London, som gav hende en meget fin anbefaling, både for det sproglige og for løsningen af de huslige opgaver.

Hjemkommet fra London tog Karen HF-eksamen. I 1979 tog hun lærer-eksamen fra Ribe Statsseminarium. Efter sin lærereksamen blev hun på skift ansat på forskellige af kommunens skoler: Gredstedbro Skole, Ø.Vedsted Skole, Valdemarskolen og Nørreremarksskolen.

Hun fortsatte under hele sin lærergerning med at uddanne sig og blev undervejs udnævnt til praktiklærer for Ribe Statsseminariums lærerstuderende.

I 1973 havde Karen tilføjet Sophie til sit navn og blev herefter blandt venner aldrig kaldt andet end Phie. Og da hun i 1988 blev gift med lærer Peter Esbjerg, tog hun hans efternavn og hed derefter Karen Sophie Esbjerg.

Phie var et meget aktivt menneske. Hun var således med til at oprette Brenderup Folkehøjskole, "Fredshøjskolen", under en orlov fra Ribe Skolevæsen, lige som hun var politisk aktiv i Socialistisk Folkeparti.

Også hendes kreativitet og musikalitet var stor. Hun deltog i det årlige rulleskøjteløb til Kammer-slusen på Mors Dag, og hun var kendt for sit harmonikaspil.

I foråret 2008 fik Phie ondt i maveregionen, og flere hospitalsundersøgelser viste en kræftsygdom uden helbredelsesmuligheder. Efter mange overvejelser ønsker Phie at dø på Hospice i Esbjerg.

Her døde hun den 21. februar 2010. Inden havde vi efter hendes ønske drukket et glas rødvin sammen og mindet de mange gode stunder.

Den 26. februar 2010 holdt domprovst Jens Torkild Bak en gribende begravelsestale over hende i Ribe Domkirke, som var fyldt med familie og venner.

Muntre historier

Af muntre historier i Phies liv er der mange. Hun var en munter kvinde. Hun meldte sig blandt andet i sin ungdom til at spille fodbold. Ikke fordi hun øjnede en chance for at komme på landsholdet, men fordi træneren så så godt ud! Karrieren blev kort.

På en weekendtur til sommerhuset i Bjerregård med "Kartoffelhyppkvinderne", The Kartoffelwomen", fik hun købmanden med på en skør ide. Når de øvrige deltagere i turen kom ind til købmanden i forbindelse med et orienteringsløb, skulle de sige: "Hip, hop kinesersnot", hvorefter købmanden hev en bakke frem på disken med 6 snapseglass og en flaske Gl. Dansk.

En sommer i Phies ungdomsår ville hun og en veninde på ferie sammen, men pengene var små. Da faldt de over en annonce, hvor der stod: "Lille luset hotel med dårlige værelser til en meget lille pris." Det var i Spanien. Det måtte de prøve.

Da de nåede frem blev de modtaget af en limousine og kørt til et meget flot hotel. Bekymret spurgte de, om dette ikke var en fejl. Det var det ikke. Det var én af Simon Spies' små jokes, som han morede sig med over for forbavnsede kunder.

Veninden og kollegaen Ruth Christensen fortæller:

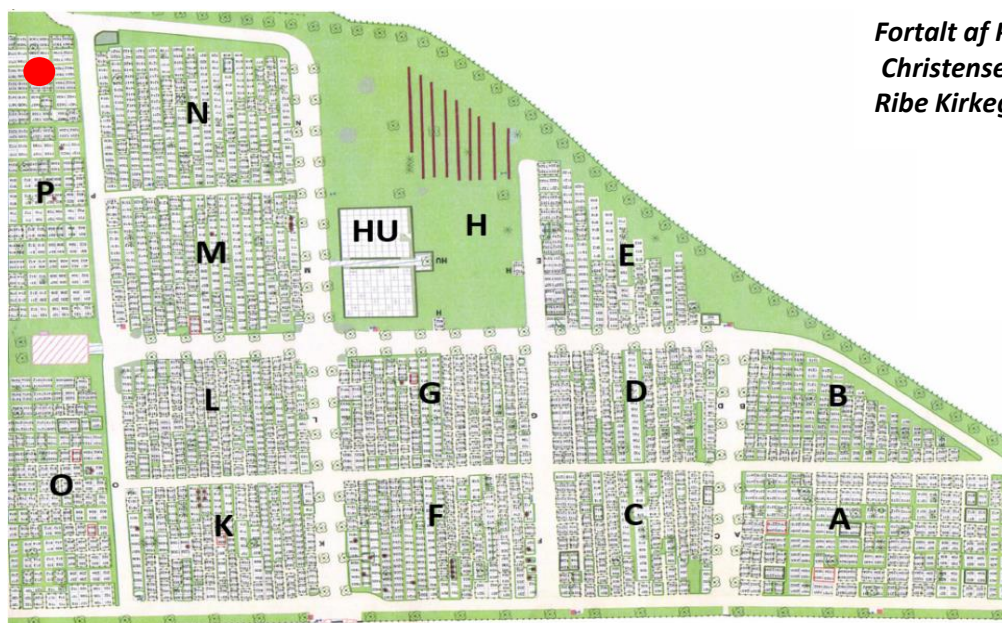
Karen Sofie var i sin tidligste lærertid ansat på Gredstedbro Skole, og jeg var så heldig at få hende som kollega. Vi udviklede et tæt fællesskab, som blev til et varigt og værdifuldt venskab.

Phie levede med musik og sang som nære følgesvende. Når hun fattede harmonikaen, og vi alle sang med på "Sang til Friheten" stod tiden stille, og hjerterne sang. Hun elskede fredssange, kunne dem udenad, og hendes engagement i "Kvinder for fred" var en naturlig del af hendes livsindhold. Hun kreerede også en fin plakat for gruppen "Ribefolk for fred og nedrustning".

En mørk vinteraften sad vi og talte om emnet: "Det har jeg aldrig prøvet". Jeg sagde, at jeg aldrig havde bagt en leverpostej. Phie sagde, at hun aldrig havde løbet til Kammerslusen på rulleskøjter. På Phies foranledning besluttede vi, at det måtte vi da gøre sammen. Mors Dag blev valgt til udflugten. Andre kvinder blev også inviteret med - med eller uden børn. Disse ture blev igennem flere år en fantastisk tradition. Med højt humør og kolde øl i rygsækken drog vi feststemte af sted. Det skete, at vi både havde ledsagervogn og ledsagende cyklister på sidelinjen.

Phie stillede sjældent spørgsmålet: "Hvorfor?". For hende var det en større udfordring og flere muligheder i spørgsmålet: "Hvorfor ikke?".

Med til billedet af Phie hører også den store omsorg, som hun viste over for os veninder og ikke mindst vore børn og senere også vore børnebørn.

Fortalt af Peter Esbjerg og Ruth Christensen i samarbejde med Ribe Kirkegårdes Fortællegruppe

Gravsgade

● Her findes gravstedet på Ribe Gamle Kirkegård

**RIBE
KIRKEGÅRDE**